

ವಿಷಯ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಿ.ಎಂ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಲು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅವರ ಬದಲು ಬೇರೆಯವರು ವಕೀಲರಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಿನ್ನರಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕಚೇರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಪರ್ಸನಲ್ ಮ್ಯಾಟರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಸಮಯ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಂ ಒಳ್ಳೆ ಮೂಡಲಿದ್ದರು.

‘ಯೂನಿಯನ್‌ನವರ ಹತ್ತಿರ ಏನು ಪರ್ಸನಲ್ ಮ್ಯಾಟರ್?’ ಎಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದರು.

‘ಸರ್, ಪರ್ಸನಲ್ ಮ್ಯಾಟರು ನನ್ನದಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವರದ್ದು’ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದೆ.

‘ನೀವು ಯಾಕೆ ಮಂಡೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಬ್ಲೀಡಿಂಗ್ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಟ್ರೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅವರ ಹಣೆ ಬರಹ, ನಾವೇನು ಮಾಡ್ಬಿಕ್ಕುತ್ತದೆ?’ ಡಿಸ್ಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಮುಗಿತು’ ಎಂದರು.

ಅವರಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಗಹನತೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿವಾಯಿತು.

‘ಸರ್ ಅವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಕಷ್ಟ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದೆ.

‘ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡೋಣ ಅಂತೀರಿ?’ ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿದರು.

ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಯಾವುದೋ ದುರ್ಬಲ ಗಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಸ್ವನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ದೂರಿ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೈಹಿಕ ತುಡಿತ ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ, ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇರುವ ಅನುಕೂಲಗಳು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟ.

ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಮಗುವಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇಷ್ಟಪಟ್ಟೋ, ಪಡದೆಯೋ ಏನೋ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಒಡ್ಡಾದ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆ ಘಟನೆಗೆ ಕಾರಣ ಯಾರೇ ಆಗಿರಬಹುದು; ಹುಟ್ಟುವ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದವಳು, ಸಾಕಬೇಕಾದವಳು ಹೆಣ್ಣೇ ತಾನೇ? ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಅಬಾರ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗ ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿ ಅವಳ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಸರಿ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಚೈತ್ರಾ ಇದೀಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯೆ...

ಜಿ.ಎಂ ಶಾಂತವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?’ ಕೇಳಿದರು.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದೆ.

‘ಸರಿ. ಗೋ ಅಹೆಡ್’

‘ಸರ್, ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವಳ ರಿಲೀಶನ್ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವು’

‘ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಏ ನೋ ಹಿಮ್. ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ’

‘ಸರ್, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆದರೆ?’

‘ಡೋಂಟ್ ವರಿ. ಅಂತ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ’ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು.

ನಾನು ವಾಪಾಸು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆಪರೇಷನ್‌ಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಸುಜಾತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾವು ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಅತಂಕದಿಂದ ಕಳೆದವು. ಆಪರೇಷನ್ ಮುಗಿದು ವಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಎದೆಯ ಭಾರ ಇಳಿಯಿತು. ಸುಸ್ವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಚೈತ್ರಾ ನಮ್ಮ ದನಿ ಕೇಳಿ ನಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳು. ನಾನು ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಲು ತಿಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮುಂಗೈಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಇತ್ತು.

ನಾನು ಮರೆಯದೆ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಿದೆ.

‘ಅನ್ ಎಫಿಕಲ್ ಅಬಾರ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಂತೆ